

- комплексите на балканските историографии”. В: Мюсюлманските общности на Балканите и в България. София, Международен център по проблемите на малцинствата и културните взаимодействия, 11-56.
- ЖЕЛЯЗКОВА, АНТОНИНА. 1998. “Турци”. В: Общности и идентичности в България. София, Петекстон, 371-397.
- ЖЕЛЯЗКОВА, МАРИЯ. 1996. “Етнически профил на стратегиите на икономическа активност на домакинствата в условията на икономическа криза (Резултати от включено наблюдение в община Сатовча, Софийска област)”. В: Малкият свят на социалните процеси. София, Издателство “Аля”, 54-64.
- ЖИВКОВ, ТОДОР ИВ. 2000. Увод в етнологията. Пловдив, Пловдивско университетско издателство.
- ЗАХАРИЕВА, СВЕТЛАНА. 1979. Формообразуването в българската народна песен. София, Издателство на Българската академия на науките.
- ЗАХАРИЕВА, СВЕТЛАНА. 1987. Свирачът във фолклорната култура. София, Издателство на БАН.
- ЗАХАРИЕВА, СВЕТЛАНА. 1989. “С теоретичен подход към народния професионализъм”. Музикални хоризонти, 12-13, София, 32-35.
- ЗАХАРИЕВА, СВЕТЛАНА. 1998. “Инструменталната традиция в българската фолклорна култура”. В: История на българската музикална култура, Том 1. Фолклорът. София, Академично издателство “Проф. Марин Дринов”.
- ИВАНОВА, ЕВГЕНИЯ. 2002. Отхвърлените “приобщени”. София, Институт за източноевропейска хуманитаристика.
- ИВАНОВА-ИКОНОМОВА, ЛЮДМИЛА. 1993. “Новогодишни маскирания и русалийски игри в Пиринския край (Опит за сравнителен анализ)”. В: Македонски преглед, Кн. 2. София, Македонски научен институт, 57-74.
- ИЛИЕВА, АННА. 1989. “Нардоният танц в Югозападна България”. В: Единство на българската фолклорна традиция. София, Издателство на Българската академия на науките.
- ЙОРДАНОВА, ЖЕНИ. 1989. “Плащане на фолклорни изпълнители”. Музикални хоризонти, 12-13, София, 108-115.
- КАДИЕВА, ПЕНКА. 1984. “Вариантността като организиращ принцип на музикално-мисловната дейност на народния инструменталист”. В: Годишник на Българската държавна консерватория, том 8, София, 221-259.
- КАЗАНСКАЯ, Т. 1988. “Традиции народного скрипичного искусства Смоленской области”. В: Народные музыкальные инструменты и инструментальная музыка, II. (Ред. Е.В. Гиппиус). Москва, “Советский композитор”, 78-106.
- КАРОМАТОВ, ФЕЙЗУЛЛА. 1989. “Професионализъм в изпълнителските традиции на народите на Средней Азии в прошлом и в наши дни”. Музикални хоризонти, 12-13, София, 94-98.
- КАУФМАН, ДИМИТРИНА. 2000. “Циганите като медиатори в Балканската градска инструментална култура”. В: Интербалкански музикално-културни взаимодействия. София, “Музика Viva”, 66-73.
- КАУФМАН, НИКОЛАЙ. 1965. “Народната музика в Пиринския край”. В: Известия на института за музика, кн. XI. София, Издателство на БАН, 149-219.
- КАУФМАН, НИКОЛАЙ. 1977. Българска народна музика. София, Издателство “Музика”.
- КАЦАРОВА, РАЙНА. 1937. “Чъртици от музикалния живот на Копривщица преди Освобождението”. В: Юбилеен сборник Копривщица 1837 – 1937, т. II. София, 378-423.
- КАЦАРОВА-КУКУДОВА, РАЙНА. 1957. “Народни хора и игри в Странджа”. В: Странджанска експедиция, София, Издателство на БАН, 359-423.
- КАЦАРОВА, РАЙНА. 1971. “Хаджи Дамбо кула гради”. Българска музика, 12/5, София, 39-46.
- КАЧУЛЕВ, ИВАН. 1953. “Състояние на народната музика в Родопите”. В: Родопска експедиция, София, Издателство на БАН, 199-220.